

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน บาบามาได้มาเพื่อให้ลูกสามารถได้รับรายได้ที่ไม่สูญสลาย เวลาที่ลูกสามารถหารายได้ของเพชรพลอยที่ไม่สูญสลายของความรู้นี้ได้มากเท่าที่ลูกต้องการ
- คำถาม:** ความเพียรพยายามพิเศษใดที่ต้องใช้เพื่อเปลี่ยนสันสการ์ที่เป็นเช่นปีศาจให้เป็นสันสการ์ที่สูงส่ง?
- คำตอบ:** เพื่อที่จะเปลี่ยนสันสการ์ของลูก ฝึกฝนการคงอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณมากเท่าที่จะเป็นไปได้ สันสการ์ที่เป็นเช่นปีศาจนั้นถูกสร้างขึ้นจากการที่ลูกเข้ามาสู่สำนึกของร่างกาย พ่อได้มาเพื่อเปลี่ยนสันสการ์ที่เป็นเช่นปีศาจของลูกให้เป็นสันสการ์ที่สูงส่ง ทำความเพียรพยายามนี้: ก่อนอื่นนั้นเป็นดวงวิญญาณแล้วจึงมีร่างกายนี้
- เพลง:** ลูกสูญเสียเวลากลางคืนในการหลับนอนและกลางวันในการรับประทาน

โอมชานติ ลูกๆ เคยได้ยินเพลงนี้มาแล้วหลายครั้ง พ่อทางจิตเฝ้าแต่เตือนลูกๆ ทางจิตว่า อย่าได้ปล่อยให้เวลานี้ผ่านไป นี่เป็นเวลาสำหรับการหารายได้มหาศาล พ่อได้มาเพื่อให้ลูกสามารถหารายได้ มีรายได้มากมายที่จะได้รับ และลูกสามารถหารายได้ได้มากเท่าที่ลูกต้องการ รายได้นี้คือรายได้ของการเติมเต็มอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยที่ไม่สูญสลายของความรู้นี้ รายได้นี้เป็นไปสำหรับอนาคต นั่นคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา และนี่คือความรู้ ผู้คนไม่รู้ว่าความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นเมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มต้นขึ้น หรือความรู้เริ่มต้นเมื่อพ่อมาก่อตั้งอาณาจักรของราม ความรู้นี้เป็นไปสำหรับโลกใหม่นั้น ในขณะที่ความเลื่อมใสศรัทธาเป็นไปสำหรับโลกเก่านี้ พ่อพูดว่า: เวลาที่ก่อนอื่นพิจารณาว่าตัวลูกเองเป็นดวงวิญญาณ มันอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่า แรกเริ่มลูกคือดวงวิญญาณ และแล้วจึงมีร่างกาย อย่างไรก็ตามตามแผนของละครผู้คนเข้าใจผิดในสิ่งนี้และคิดในทางตรงกันข้ามว่า แรกเริ่มพวกเขาคือร่างกาย แล้วจากนั้นก็เป็นดวงวิญญาณ พ่อพูดว่า: เหล่านั้นสูญสลาย ลูกละทิ้งร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง สันสการ์อยู่ในดวงวิญญาณ โดยการกลับมาที่มีสำนึกที่เป็นร่าง สันสการ์ของลูกก็กลายเป็นเช่นปีศาจ แล้วพ่อจึงต้องมาเพื่อที่จะเปลี่ยนสันสการ์เช่นปีศาจของลูกให้เป็นสันสการ์ที่สูงส่ง สิ่งสร้างทั้งหมดนี้เป็นสิ่งสร้างของพ่อผู้สร้างผู้เดียว ทุกคนเรียกท่านว่า“พ่อ” เช่นที่พ่อทางร่างลูกเรียกว่าพ่อ ทั้งคำว่า“بابา”และ“มามา”นั้นอ่อนหวานมาก เพียงพ่อเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าผู้สร้าง ก่อนอื่นท่านรับกรรมมาเลี้ยงแล้วสร้างสิ่งสร้าง พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า: พ่อเข้ามาในผู้นี้ ชื่อของเขาได้รับการยกย่อง เขาถูกเรียกว่า“พาหนะที่โชคดี” พวกเขาแสดงภาพลักษณ์ของมนุษย์ ไม่ใช่วัวลา พาหนะที่โชคดีเป็นร่างกายมนุษย์ เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและให้คำแนะนำ ตัวท่านเองแก่ลูกๆ ลูกควรพูดเสมอว่า ลูกกำลังจะไปหาบัปตาดา หากลูกแค่พูดว่า“พ่อ” แล้วก็จะ เป็นเพียงผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน ลูกเพียงสามารถไปหาพ่อที่ไม่มีตัวตนได้เมื่อลูกจากร่างของลูกเท่านั้น ไม่มีใครสามารถไปที่นั่นได้เช่นนั้น เพียงพ่อเท่านั้นที่ให้ความรู้แก่ลูก เพียงพ่อเท่านั้นที่มีความรู้ที่นี้คือคลังสมบัติที่มีค่าของเพชรพลอยที่ไม่สูญสลายของความรู้นี้ พ่อคือมหาสมุทรของเพชรพลอยแห่งความรู้นี้ ไม่ใช่ประเด็นของน้ำ เป็นคลังสมบัติของเพชรพลอยแห่งความรู้นี้ ท่านมีความรู้ที่นี้ น้ำไม่สามารถเรียกว่าความรู้ เช่นที่มนุษย์มีความรู้ของยาและกฎหมาย ในทำนองเดียวกันนี้ก็เป็นความรู้เช่นกัน เป็นเรื่องเกี่ยวกับความรู้ของผู้สร้าง และตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างที่ฤๅษีและมุนีพูดว่า พวกเขาไม่มีความรู้ เพียงผู้สร้างผู้เดียวเท่านั้นที่มีความรู้ ท่านเป็นเมล็ดของต้นไม้มด้วย ท่านมีความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก เพียงเมื่อท่านมาเท่านั้นที่ท่านสามารถพูดความรู้นี้ เวลาที่ลูกได้รับความรู้ที่นี้แล้ว และดังนั้นลูกกำลังจะกลายเป็นเทพผ่านความรู้ที่นี้ ก่อนอื่นลูกได้รับความรู้ แล้วลูกก็ประกาศสิทธิ์ในรางวัล ในเวลานั้นไม่มีความจำเป็นสำหรับความรู้ที่นี้ ไม่ใช่เพราะเทพไม่มีความรู้ที่นี้พวกเขาไม่รู้ ไม่เลย พวกเขาได้รับสถานภาพของพวกเขาด้วยการศึกษาความรู้ที่นี้ เพราะผู้คนไม่มีความรู้ที่นี้ พวกเขาจึงเรียกหาพ่อ: บาบามาได้โปรดมาและแสดงหนทางแก่เราด้วย นั่นคือให้ความรู้แก่เราว่าเราจะสามารถเปลี่ยนจากไม่บริสุทธิ์เป็นบริสุทธิ์ได้อย่างไร เวลาที่ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกได้มาจากดินแดนแห่งความสงบ ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่นั่นในความเงียบสงบ ลูกมาที่นี้เพื่อเล่นบทบาทของลูก นี่คือโลกเก่าและดังนั้นโลกใหม่ต้องมีอยู่จริงอย่างแน่นอน ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อไหร่ที่โลกนั้นเคยมีอยู่ หรือใครเคยปกครองที่นั่น เวลาที่ลูกมาเพื่อรู้สิ่งนี้จากพ่อ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ ผู้คนเรียกหาท่าน: บาบามาได้โปรดมาและจัดความทุกข์ของเรา และประทานความสงบและความสุขให้แก่เราด้วย ดวงวิญญาณรู้สิ่งนี้แต่พวกเขากลับมาหาโมประธาน เหตุนี้เองพ่อจึงได้มาอีกครั้ง และกำลังให้คำแนะนำของท่าน มนุษย์ไม่รู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณหรือดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณไม่มีแม้กระทั่งความรู้ที่จะมีสำนึกของพระเจ้า ก่อนหน้านั้นลูกไม่เคยมีความรู้ที่เช่นกัน เวลาที่ลูกได้รับความรู้แล้ว ลูกเข้าใจว่า

ลูกได้มีใบหน้าของมนุษย์และมีบุคลิกลักษณะของลิง เวลาที่พอให้ความรู้แก่ลูกแล้ว และดังนั้นลูกจึงเต็มไปด้วยความรู้ ลูกได้รับความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้าง ลูกเข้าใจว่าพระเจ้ากำลังสอนลูก ดังนั้นควรจะมี ความซาบซึ้งอย่างมากมาย บาบาคือมหาสมุทรแห่งความรู้และท่านมีความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ไม่ว่าใครก็ตามที่ลูกไปหา ไม่ต้องพูดถึงความรู้ของตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของโลกเลย พวกเขาไม่แม้กระทั่งรู้ว่าดวงวิญญาณคืออะไร พวกเขาจดจำพอว่าเป็นผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุขด้วยเช่นกัน กระนั้นพวกเขาก็พูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พอพูดว่า: ตามละครมันไม่ใช่ความผิดของพวกเขา มายาทำให้สติปัญญาของพวกเขาตกต่ำอย่างสิ้นเชิง แม้เพียงรู้สึกมีความสุขแค่อยู่ในสิ่งสกปรกเท่านั้น พอมาเพื่อนำลูกออกจากสิ่งสกปรก มนุษย์ติดกับอยู่ในปลัก พวกเขาไม่มีความรู้เลย และดังนั้นพวกเขาจะสามารถทำอะไรได้ล่ะ? พวกเขาติดกับอยู่ในทราญูดและจึงยากที่จะนำพวกเขาออกมา แม้เมื่อลูกนำพวกเขาออกมาได้ครึ่งทางหรือเศษสามส่วนสี่ พวกเขาก็ยังคงปล่อยมือและตกลงไปอีกครึ่ง ในขณะที่ทำให้ความรู้แก่ผู้อื่น ลูกบางคนตัวเขาเองก็ถูกตบตีโดยมายา เพราะพวกเขาทำสิ่งที่ขัดต่อการกำหนดของพ่อ พวกเขาพยายามที่จะนำผู้อื่นออกจากปลัก และพวกเขาเองก็ตกลงไปในปลักนั้น แล้วก็ต้องใช้ความพยายามอย่างมากมายที่จะนำพวกเขาออกมา เพราะพวกเขาพ่ายแพ้ต่อมายา บาปที่พวกเขาได้ทำลงไปนั้นทำให้มนตรึมของพวกเขากัดกร่อนพวกเขาอยู่ภายใน นี่คือการรบราฆ่าฟันมายา เวลาที่ลูกอยู่ในสนามรบ เหล่านั้นคือกองทัพที่ก้าวร้าวรุนแรงซึ่งต่อสู้ด้วยพลังทางวัตถุ ในขณะที่ลูกคือกองทัพที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรง ลูกประกาศสิทธิในอาณาจักรของลูกด้วยความไม่ก้าวร้าวรุนแรง มีความก้าวร้าวรุนแรงสองประเภท หนึ่งคือการใช้ดาบของตัณหาและ อีกหนึ่งคือการทุบตีใครบางคน เวลาที่ลูกกลายเป็นผู้ที่ไม่มีความก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับการรบราฆ่าฟันของพลังของความรู้ นี้ไม่มีใครรู้ว่าความไม่ก้าวร้าวรุนแรงคืออะไร องค์ประกอบของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาอันใหญ่โตมาก ผู้คนร้องเพลง: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา แต่ไม่มีใครรู้ว่าพามาและชำระทุกคนให้บริสุทธิ์อย่างไร ในกิตะพวกเขาได้ทำความผิดพลาดของการเรียกมนุษย์ว่าเป็นพระเจ้า มนุษย์ได้สร้างคัมภีร์ขึ้นมา และเป็นมนุษย์ที่อ่านคัมภีร์ เหล่าเทพไม่จำเป็นต้องอ่านคัมภีร์ใดๆ ไม่มีคัมภีร์ที่นั่น มีความรู้ ความเลื่อมใสศรัทธา แล้วก็การวางเฉย การวางเฉยในสิ่งใด? มีการวางเฉยในความเลื่อมใสศรัทธาและโลกเก่านี้ มีการวางเฉยในร่างเก่า พอพูดว่า: อะไรก็ตามที่ลูกเห็นด้วยดวงตาของลูกจะไม่หลงเหลืออยู่ มีการวางเฉยในโลกที่สกปรกนี้ ลูกได้นิมิตของโลกใหม่นั้นในนิมิตที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อโลกใหม่ การศึกษานี้ไม่เพียงแต่ชาติเกิดนี้ การศึกษาอื่นๆทั้งหมดนั้นเป็นไปสำหรับช่วงเวลานั้นและชาติเกิดโดยเจตนา เวลานั้นคือยุคบรรจบพบกัน ลูกได้รับรางวัลในโลกใหม่นั้นจากสิ่งที่ลูกกำลังศึกษาอยู่เวลานี้ ลูกได้รับรางวัลที่ใหญ่เช่นนั้นจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกได้รับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นลูกควรจะทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่และทำตามศรัทธา พ่อคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ลูกกลับมาสูงส่งผ่านท่าน ถึงอย่างไรท่านก็สูงส่งเสมอ ท่านทำให้ลูกสูงส่ง ในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด ลูกก็กลับมาตกต่ำ พ่อพูดว่า: พ่อไม่ได้เข้ามาในวงจรของการเกิดและการตาย เวลาที่พ่อเข้ามาในพาหนะที่โชคดีนี้ ลูกๆได้ตระหนักรู้จักท่านแล้ว ต้นไม้ของลูกเวลานี้ยังคงเล็กอยู่ พายุก็มายังต้นไม้เช่นกัน ใบไม้เฝ้าแต่ร่วงหล่น ดอกไม้มากมายก็ปรากฏขึ้น แล้วเมื่อพายุมาดอกไม้ก็ร่วงหล่น ผลไม้บางอย่างก็ปรากฏออกมาอย่างดีมากเช่นกัน แต่แม้กระนั้นผลเหล่านั้นก็ร่วงลงในพายุของมายา พายุของมายานั้นมีพลังมาก ในด้านหนึ่งมีพลังทางวัตถุ ขณะที่ในด้านนี้มีพลังโยคะ พลังแห่งการจดจำระลึกถึง ลูกต้องทำให้คำว่า“การจดจำระลึกถึง”มั่นคง ผู้คนเหล่านั้นเพียงแค่พูดถึง “โยคะ” ของลูกคือการจดจำระลึกถึง ในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปทั่ว เฝ้าแต่จดจำระลึกถึงพ่อ สิ่งนี้ไม่เรียกว่าโยคะ คำว่า “โยคะ” นั้นเป็นคำที่รู้จักกันดีโดยชั้นยาสซี พวกเขาสอนโยคะหลายประเภทมากมาย พ่อสอนลูกอย่างง่ายดายมาก: ในขณะที่เดินเหิน นั่ง และเคลื่อนไหวไปมา จงเฝ้าแต่จดจำพ่อ ลูกเคยเป็นคู่รักของพ่อก่อนแล้วถึงครั้งวงจร ลูกได้เคยจดจำพ่อ เวลาที่พ่อก่อนแล้ว ไม่มีใครเข้าใจว่าดวงวิญญาณคืออะไร เหตุนี้เองพ่อจึงมา และทำให้ลูกตระหนักรู้ในสิ่งนี้ นี่เป็นประเด็นละเอียดอ่อนมากที่ต้องเป็นที่เข้าใจ ดวงวิญญาณนั้นละเอียดอ่อนอย่างยิ่งและไม่สูญสลาย ทั้งดวงวิญญาณและบทบาทของเขาไม่สามารถถูกทำลายได้ เป็นเรื่องที่ยากมากสำหรับผู้ที่มีสติปัญญาหยาบที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ ลูกๆ ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากที่จะจดจำพ่อ ความรู้ที่ง่ายมาก แต่มีการกล่าวถึงการจดจำระลึกถึงว่า มีผู้ที่สติปัญญาของพวกเขาไม่มีความรักต่อพ่อ และผู้ที่สติปัญญาของพวกเขาไม่มีความรักต่อพ่อ เมื่อการจดจำระลึกถึงของบางคนดี ก็กล่าวได้ว่าสติปัญญาของพวกเขาไม่มีความรักต่อพ่อ ความรักของลูกต้องไม่มีสิ่งใดเจือปน ถามตนเองว่า: ฉันจดจำพ่อกันแค่ไหน? ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่า ด้วยการเฝ้าแต่มีความรักต่อพ่อ ลูกทั้งหมดจะไปถึงสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก และจะทิ้งร่างกายของลูก แล้วสงครามก็จะเริ่มขึ้น ยิ่งลูกรักพ่อ ลูกก็จะยิ่งกลับมาหาไท่ประธานจากหาโมประธานมากเท่านั้น การสอจะเกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวเท่านั้น เมื่อเวลาสิ้นสุดลงและสติปัญญาของลูกทุกคนมีความรักต่อพ่อ การทำลายล้างจะเกิดขึ้น จนกว่าจะถึงตอนนั้นสงคราม ฯลฯ จะเฝ้าแต่เกิดขึ้น ผู้คนในต่างประเทศคิดว่าความตายอยู่เบื้องหน้าพวกเขา และว่าใครบางคนกำลังดูแลใจพวกเขาให้ทำระเบิด อย่างไรก็ตาม พวกเขาจะสามารถทำอะไรได้อื่นได้เล่า? สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้แล้วในละคร พวกเขา

นำความตายมาสู่สกุลของตนเองด้วยพลังวิทยาศาสตร์ของพวกเขาเอง ลูกๆพูดว่า: พาเราไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ด้วย
อย่างไรก็ตามบาบาจะไม่พาร่างของลูกไป พ่อคือความตายเหนือความตายทั้งหมด ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งเหล่านี้ มีการจดจำว่า:
“ความตายสำหรับเหยื่อและความสุขสำหรับผู้ล่า” พวกเขาพูดว่าการทำลายล้างควรหยุดลงและควรจะมีความสงบ
อย่างไรก็ตามความสงบและความสุขจะถูกสร้างขึ้นมาได้อย่างไรโดยไม่มีการทำลายล้างเกิดขึ้น? เหตุนี้เองลูกต้องอธิบาย
วงจรรอย่างแน่นอน ประตูดุสสวรรค์เวลานี้กำลังจะเปิด บาบาได้กล่าวแล้วว่า: พิมพ์หนังสือเกี่ยวกับเรื่องนี้: ประตูสู่ดินแดน
แห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ไม่มีใครเข้าใจความหมายของสิ่งนี้ นี่คือนี่ที่ง่ายมาก แต่แทบจะไม่มีแม่หนึ่ง
กำมือจากหลายล้านเข้าใจ ลูกต้องไม่หดหู่ใจที่นิทรรศการฯลฯ ปวงประชาด้วยถูกสร้างขึ้น จุดหมายปลายทางนั้นสูงและ
ต้องใช้ความเพียรพยายาม ความพยายามเป็นที่ต้องการเพื่อจะมีการจดจำระลึกถึง หลายคนล้มเหลวในสิ่งนี้ การจดจำ
ระลึกถึงของลูกต้องไม่มีสิ่งใดเจือปน มายาทำให้ลูกล้มครั้งแล้วครั้งเล่า ไม่มีใครสามารถกลายเป็นนายของโลกได้โดยไม่
ทำความเพียรพยายาม ต้องมีความเพียรพยายามเต็มที่ เราเคยเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข เราได้เคยไปรอบวงจรรมา
แล้วหลายครั้ง เวลานี้เราต้องจดจำพ่อ มายาสร้างอุปสรรคมากมาย บาบาได้รับข่าวงานรับใช้ด้วยเช่นกันว่า วันนี้ลูกได้
อธิบายให้กับองค์กรหนึ่งที่ชื่อว่าวิษณุตมันดาลาอย่างไร วันนี้ลูกได้ทำสิ่งนี้... เวลานี้ตามละครผู้เป็นแม่จะได้รับการยกย่อง
ลูกๆ ต้องมีความใส่ใจที่จะให้ผู้เป็นแม่อยู่ข้างหน้า นี่คือนิเวศน์เวลาที่มีชีวิต ลูกจะกลายเป็นรูปที่มีชีวิต แล้วลูกก็จะเฝ้าแต่
ปกครองที่นั่น วัดเหล่านั้นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาจะไม่คงเหลืออยู่ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกต้องไปถึงสภาพอยู่เหนือปวงกรรมของลูกด้วยการมีความรักที่ไม่มีสิ่งใดเจือปนต่อพ่อผู้เดียว มีการวางแผนที่ไม่มีขีด
จำกัดต่อโลกเก่าและร่างเก่าเหล่านี้

2. อย่าได้ทำการกระทำใดที่ขัดต่อการกำหนดของพ่อ หรือฝ่ายแม่ในสนามรบ กลับมาไม่ก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง

พร: ด้วยความปรารถนาดีของลูก ขอให้ลูกยกระดับและรับใช้ผู้ที่ประณามลูกเช่นที่พ่อทำ
เช่นที่พ่อยกระดับผู้ที่ประณามท่าน ในทำนองเดียวกันไม่ว่าดวงวิญญานประเภทใดมาอยู่เบื้องหน้าลูก ลูก
สามารถเปลี่ยนดวงวิญญานนั้นได้ด้วยความรู้สึกของความเมตตาและความปรารถนาดี นี่คือนานรับใช้
ที่แท้จริง เช่นเดียวกับที่นักวิทยาศาสตร์สามารถปลูกสิ่งต่างๆในทรายได้ ในทำนองเดียวกัน จงเมตตาและ
ใช้พลังแห่งความเจียบสงบเพื่อยกระดับผู้ที่ประณามลูก และด้วยเหตุนี้จึงเปลี่ยนแปลงผืนดิน จากการ
เปลี่ยนแปลงตนเองและความปรารถนาดีของลูก ดวงวิญญานประเภทใดก็ตามได้รับการเปลี่ยนแปลง
เพราะว่าความปรารถนาดีจะนำมาซึ่งความสำเร็จอย่างแน่นอน

คติพจน์: การไตร่ตรองความรู้นี้คือพื้นฐานของการคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอยู่เสมอ

***** โอม ชานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: สร้างสมบุคลิกภาพของความสูงส่งและความบริสุทธิ์ทางจิตวิญญาณ

ตลอดทั้งวงจรร ไม่มีใครมีบุคลิกภาพทางจิตวิญญาณเช่นที่ลูกบราห์มินเป็น นี่เป็นเพราะผู้เดียวที่สร้างบุคลิกภาพของลูกคือ
ผู้ที่สูงส่งที่สุด ดวงวิญญานสูงสุดตัวท่านเอง ลูกๆผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเหนือทั้งหมดมีความบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ในความคิด
และความฝันของลูก พร้อมกันกับความบริสุทธิ์นี้ ลูกๆผู้มีความเป็นจิตวิญญาณบนใบหน้าของลูกและในกิจกรรมของลูก
เมื่อลูกมั่นคงในความบริสุทธิ์นี้อย่างสม่ำเสมอ ลูกก็สามารถรับใช้ทุกคนได้อย่างเป็นธรรมชาติ